

بررسی عوامل مؤثر بر احتمال تمایل چندرکاران به پرداخت برای دریافت خدمات ترویج کشاورزی (مطالعه موردی شهرستان مشهد)

محسن تبرایی^۱ - خدیجه پارساپور^{۲*} - سعید عابد^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۶/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۹/۲۰

چکیده

هدف از این مقاله بررسی عوامل مؤثر بر احتمال پرداخت چندرکاران برای دریافت خدمات ترویجی است. برای رسیدن به این هدف از الگوی لاجیت در چارچوب الگوی لاجیت با استفاده از داده‌های مقطع زمانی سال ۱۳۸۸ مربوط به ۱۵۰ نفر از چندرکاران انتخاب شده به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده در شهرستان مشهد مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این از الگوی توبیت برای بررسی عوامل مؤثر بر میزان تمایل به پرداخت چندرکاران برای دریافت خدمات ترویجی استفاده گردیده است. نتایج هر دو الگو نشان داد متغیرهای سن، تجربه در کشت چندرقند و تعداد افراد خانوار بر احتمال پرداخت چندرکاران برای دریافت خدمات ترویجی تأثیر منفی معنی دار داشته‌اند. همچنین متغیرهای تحصیلات، سطح زیرکشت، عملکرد، مالکیت، درآمد خالص از چندرقند، نیاز به خدمات ترویجی و رضایتمندی از خدمات ترویجی بر احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی تأثیر مثبت و معنی داری دارند. مقایسه کشش کل مربوط به متغیرهای کیفی نشان می‌دهد که رضایتمندی از خدمات ترویجی بیشترین تأثیر را در افزایش و سن کشاورز در میان متغیرهای کمی بیشترین تأثیر را در کاهش میزان تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی دارد. با توجه به نتایج مطالعه اجرای ترویج نیمه‌خصوصی در میان کشاورزان بزرگ مالک، تشکیل انجمن‌ها و تعاونی‌هایی برای کشاورزان خرده مالک برای پرداخت هزینه‌های ترویجی به صورت گروهی، ایجاد تنوع در نوع و شیوه ارائه خدمات ترویجی براساس سن و به تبع آن تجربه و همچنین سطوح تحصیلات کشاورزان پیشنهاد شد.

واژه‌های کلیدی: الگوی توبیت، الگوی لاجیت، خدمات ترویجی، چندرقند، مشهد

این سازمان‌ها را فراهم می‌آورند. بنابراین روندی به سمت خصوصی شدن خدمات ترویج کشاورزی در حال شکل گرفتن است یکی از ابعاد خصوصی‌سازی ترویج کشاورزی استفاده از راهکارهای خصوصی تأمین مالی ترویج کشاورزی است^(۱). در واقع تأمین بخشی از هزینه‌های خدمات ترویجی توسط کشاورزان راهکاری جهت کاهش هزینه‌های دولت برای ترویج کشاورزی است که به پایداری مالی این سازمان کمک می‌کند^(۲).

ضرورت راهبردی برای ایجاد بستر لازم چهت تکامل تدریجی ترویج محسوس است. در این راستا باید اقدامات لازم را برای افزایش نقش مردم و بالا بردن سطح همکاری آن‌ها در ترویج، همزمان با تعییر شیوه ارائه خدمات مجانية دولتی به شیوه تجاری از طریق دریافت هزینه از کشاورزان استفاده کننده از خدمات ترویجی انجام داد

مقدمه

ترویج کشاورزی در دهه‌های آتی برای ارائه فعالیت‌های خدماتی و مشاوره‌ای خود با مشکلات و چالش‌های عدیدهای رو به رو است که تنگناهای اقتصادی- مالی یکی از مهمترین چالش‌های است که عدم توجه کافی و واقعی بدان، ترویج کشاورزی را به بن‌بست و رکود خواهد کشانید^(۳).

دغدغه‌های مالی موجود در اغلب سازمان‌های ترویج، بخصوص در کشورهای در حال توسعه، اغلب زمینه ضعف، شکست و ناکامی

۱، ۲ و ۳- به ترتیب استادیار و دانشجویان سابق کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد
(Email: parsa.shaghayegh@gmail.com) - نویسنده مسئول:

برنامه‌ها در میان کشاورزان می‌باشد. حجازی و سلطانی^(۳) در مطالعه‌ای نشان دادند که پنجه کاران در صورت وجود یک سیستم قراردادی روشن که سودآوری خدمات را برای آن‌ها تضمین کند، موافق با مشارکت در تأمین مالی ترویج کشاورزی هستند و همچنین بیان می‌کنند که عوامل مؤثر بر تمایل کشاورزان به مشارکت در تأمین مالی ترویج عبارتند از سن کشاورزان، سطح تحصیلات ایشان، تجربه در کشت پنبه، وسعت زمین زیر کشت و نیاز کشاورزان به اطلاعات. رضوان‌فر و عربی^(۴) معتقدند که رابطه مثبت و معنی‌داری بین متغیر ادراک نسبت به خصوصی‌سازی و متغیرهای سطح تحصیلات، سابقه دامپوری، عملکرد محصولات کشاورزی، سن، عملکرد محصولات دامی و میزان درآمد حاصل از کشاورزی و دامپوری وجود دارد. خاتون آبادی^(۵) معتقد است که خدمات ترویجی خصوصی در میان کشاورزان با درآمد بالا نسبت به کشاورزان با درآمد پایین از استقبال بیشتری برخوردار است و همچنین تولید کنندگان میوه‌جات و صیفی‌جات آمادگی بیشتری برای خرید خدمات ترویجی خصوصی از خود دارند و بین ترویج خصوصی از یک طرف و درآمد واحد تولیدی و سطح آگاهی کشاورز و احساس نیاز فوری کشاورز از طرف دیگر همبستگی مثبت بالایی وجود دارد. پاما و همکاران^(۶) در مطالعه‌ای به این نتایج دست یافته‌اند که جنسیت، ویژگی‌های خدمات دامپزشکی و سواد کشاورزان، دارای رابطه مثبت با استفاده کشاورزان از خدمات خصوصی ترویج بوده‌اند ولی سن کشاورزان رابطه منفی با متغیر وابسته داشته است. یاپا و آریاواردن^(۷) در مقاله‌ای به بررسی تمایل به پرداخت چایکاران خرد مالک برای خدمات ترویجی و عوامل مؤثر بر آن در سریلانکا پرداختند. نتایج نشان داد تنهای ۴۲ درصد از چایکاران حاضر به استفاده از این خدمات هستند و از این تعداد ۲۴ درصد مایلند برای دریافت خدمات مبلغی را پرداخت کنند. میانگین تمایل به پرداخت آن‌ها ۸۵۶۲ روپیه سریلانکا بدست آمده است. همچنین درآمد کشاورزان تأثیر مثبت معنی‌دار و تجربه کشاورزان تأثیر منفی معنی‌داری بر تمایل به پرداخت آن‌ها برای دریافت خدمات ترویجی داشته است. اولادی^(۸) در مقاله‌ای به بررسی عوامل مؤثر بر تمایل به پرداخت کشاورزان برای دریافت خدمات ترویجی در منطقه اویو در نیجریه با استفاده از الگوی پروبیت پرداخته است. نتایج نشان داد که متغیرهای سن، سطح تحصیلات، اندازه زمین، درآمد و مالکیت زمین تأثیر معنی‌دار مثبت و متغیرهای جنس، تجربه کشاورزی، نسبت محصولات فروخته شده تأثیر منفی معنی‌داری بر تمایل به پرداخت کشاورزان برای خدمات ترویجی داشته‌اند. فاریند و آته^(۹) در مطالعه‌ای به تعیین میزان تمایل به پرداخت کشاورزان محصولات زراعی در نیجریه برای دریافت خدمات ترویجی با استفاده از روش ارزش‌گذاری مشروط پرداخته‌اند. نتایج نشان داد که در حدود ۶۰ درصد از

در فرانسه حدود ۷۵ درصد هزینه‌ها و منابع لازم برای اداره نظام ترویجی، به طور مستقیم در سطح مزرعه از کشاورزان دریافت می‌گردد. خصوصی‌سازی کامل بدین معنا که تمام هزینه‌های ترویج کشاورزی را کشاورزان بپردازند، عملی نخواهد بود بلکه دولت باید برای جرمان نارسایی‌ها و تنگناهایی که بر توانایی کشاورزان برای مشارکت در تأمین مالی ترویج کشاورزی اثر می‌گذارد، به حمایت مالی از ترویج کشاورزی ادامه دهد^(۱۰). در تجارت جهانی به دلیل وجود جو رقابتی، حمایت مراکز دولتی از ترویج به خصوص ترویج دولتی کاهش می‌یابد.

ایران جزء ده کشور عمده تولید کننده قند و شکر است و ۶۰ درصد از قند و شکر مورد نیاز کشور در داخل تولید می‌شود و استان خراسان رضوی در تولید چندرقم رتبه اول کشور را داراست^(۱۱). این محصول جزء کالاهای اساسی و استراتژیک محسوب می‌شود و از لحاظ زراعی و تغذیه و هم از لحاظ تولید سایر فرآوردهای صنعتی به گیاهانی تبدیل شده که از حیث ارزبری در واردات سالانه قند نقش بسیار مهمی در اقتصاد کشاورزی کشور ایفا می‌کنند. خودکفایی در تأمین محصولات غذایی استراتژیک، از مصادیق بارز رشد و توسعه اقتصادی کشور است، لذا جا دارد که تمهیداتی در راستای افزایش تولید و بهره‌وری چندرقم صورت گیرد. برای رسیدن به این هدف برنامه‌های ترویجی می‌توانند بسیار مفید باشند. در شرایط کنونی افزایش کمیت و کیفیت آموزش‌های ترویجی هزینه بالایی را به دولت تحمیل می‌کند بنابراین باید بخشی از این هزینه‌ها توسط چندرکاران تأمین گردد. با توجه به تمرکز بالای اجرای فعالیتها و برنامه‌های ترویجی در شهرستان مشهد و به تبع آن دسترسی مناسب و نسبتاً زیاد کشاورزان شهرستان به این نوع برنامه‌ها در مقایسه با سایر شهرستان‌های استان، این شهرستان به عنوان نمونه انتخاب گردید. قابل ذکر است با توجه به تعدد محصولات زراعی تولیدی در استان و عدم وجود امکانات و زمان کافی جهت بررسی اهداف مطالعه در تمامی این محصولات، چندرقم به عنوان نمونه در این مطالعه برگزیده شده است.

بررسی‌های نگاشته‌های گذشته حاکی از وجود مطالعات فراوان در زمینه اهمیت و چگونگی کارکرد نظامهای مختلف ترویجی و همچنین بررسی عملکرد و عوامل مؤثر بر این نظامها از ابعاد مختلف و نیز بررسی عوامل مؤثر بر تمایل به پرداخت در فعالیتهای مختلف در ایران و سایر کشورها می‌باشد. در ادامه به تعدادی از این مطالعات که به طور مستقیم و غیرمستقیم در راستای اهداف مطالعه حاضر می‌باشند، اشاره شده است.

تیرابی و حسن‌نژاد^(۱۲) معتقدند که برنامه‌های ترویجی بر تعییر کنش‌ها، بینش‌ها و بهره‌وری در میان گندمکاران و بهبود آن‌ها اثرگذاری معنی‌داری داشته است که خود حاکی از عملکرد مناسب این

در این رابطه s^2 واریانس صفت مورد مطالعه و برابر 0.39 دقت احتمالی مطلوب برابر، n حجم نمونه کل و $t=1.96$ می باشد. متغیرهای مستقل مدل بر اساس نتایج مطالعات گذشته و نظرات کارشناسان این حوزه انتخاب گردیده اند. همچنین متغیرهای مالکیت در سه گروه (ملکی، ملکی اجاره ای و اجاره ای) و متغیر تحصیلات در پنج گروه (زیر دیپلم، دیپلم، فوق دیپلم، لیسانس و فوق لیسانس و بالاتر) متغیرهای رضایتمندی و نیاز به خدمات ترویجی در پنج گروه (خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد) به صورت طبقه بندی شده (به صورت متغیرهای گستته) و سایر متغیرها (سن، تجربه، تعداد افراد خانوار، سطح زیر کشت، عملکرد، درآمد حاصل از چغندرکاران) به صورت متغیرهای پیوسته در الگوی فوق وارد شده اند.

الگوی توبیت

برای بررسی عوامل مؤثر بر میزان تمایل به پرداخت چغندرکاران برای دریافت خدمات ترویج کشاورزی از روش های متنوعی می توان استفاده کرد. در این مطالعه از الگوی توبیت که یکی از روش های مطلوب اقتصاد سنجی است استفاده شد. متغیر وابسته یعنی میزان تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی، دارای مقدار صفر برای چغندرکارانی که تمایلی برای پرداخت ندارند و مقادیر بزرگتر از صفر برای آن هایی که تمایل دارند برای دریافت خدمات ترویجی مبلغی را پرداخت کنند، می باشد. دلیل اصلی استفاده از این الگو این است که الگوی توبیت با لحاظ نمودن هر دو گروه از چغندرکاران (پرداخت کنندگان بالقوه و بالفعل)، خطای نوع اول (مشکل ناشی از انتخاب نادرست نمونه) را برطرف می نماید. به عبارت دیگر این الگو عواملی را که موجب عدم پیوستن گروهی از چغندرکاران به جمع پرداخت کنندگان برای دریافت خدمات ترویجی شده اند مهم می داند و آن ها را به حساب می آورند. ساختار الگوی اقتصاد سنجی توبیت بوسیله روابط زیر قابل بیان می باشد (۱۴):

$$\begin{aligned} Y_i^* &= \beta' X_i + \varepsilon_i & i = 1, \dots, N \\ Y_i &= \beta' X_i + \varepsilon_i & \text{اگر } Y_i^* > 0 & > 0 \end{aligned} \quad (1)$$

$$Y_i = 0 \quad \text{اگر} \quad Y_i^* \leq 0$$

Y_i^* : متغیر پنهان یا مشاهده نشده که در این مطالعه میزان تمایل به پرداخت چغندرکاران برای دریافت خدمات ترویجی را نشان می دهد.

مشاهدات غیر صفر می تواند به صورت زیر بیان شود:

$$\begin{aligned} E(Y_i^*) &= E(Y_i | Y_i^* > 0) = \beta' x_i + E(\varepsilon_i | \varepsilon_i > -\beta' x_i) \\ E(Y_i | Y_i^* > 0) &= \beta' x_i + \delta \frac{\phi(\beta' x_i / \delta)}{\Phi(\beta' x_i / \delta)} \end{aligned} \quad (2)$$

کشاورزان تمایل دارند برای دریافت خدمات ترویجی مبلغی را پرداخت کنند. میزان تمایل به پرداخت هر کشاورز در یک سال برای دریافت خدمات ترویجی ۱۵۱۳۳.۸۴ نایرا نیجریه برآورد شده است. معاورا و همکاران (۱۵) در مطالعه ای به بررسی میزان و عوامل مؤثر بر تمایل به پرداخت کشاورزان غلات کاران و دامپروران برای دریافت خدمات ترویجی در اوگاندا پرداخته اند. حدود ۳۵ درصد از غلات کاران و ۴۰ درصد از دامپروران به ترتیب تمایل داشتند مبلغ ۱.۸ و ۲ دلار به ازای هر بار استفاده از خدمات ترویجی پرداخت کنند. همچنین نتایج نشان داد که متغیرهای جنس، سن، سطح تحصیلات و منطقه اقامت به طور معنی داری بر تمایل به پرداخت آن ها تأثیر داشته اند. یولیموونگا و سانیال (۱۶) در پژوهشی با استفاده از الگوی پروبیت چند متغیره به این نتیجه دست یافته که دسترسی به بازار، افزایش در اندازه زمین و درآمد تأثیر مستقیم بر تمایل به پرداخت کشاورزان برای دریافت خدمات ترویجی در اوگاندا داشته است.

با توجه به مطالب یاد شده و در نتیجه ضرورت و اهمیت روزافزون به کارگیری صحیح دستاوردهای نوین علمی و فنی در فرآیند توسعه کشاورزی از جمله برنامه های ترویجی، در پژوهش حاضر نخست میزان نیاز و رضایتمندی چغندرکاران از خدمات ترویجی فعلی، سپس عواملی مؤثر بر تمایل به پرداخت چغندرکاران برای دریافت خدمات ترویجی مؤثر و در گام بعد عوامل اثرگذار بر درجه مشارکت چغندرکاران در پرداخت هزینه های ترویجی مورد بررسی قرار گرفته شد.

مواد و روش ها

داده ها - جمعیت مورد مطالعه در این تحقیق، چغندرکاران شهرستان مشهد بوده اند. اطلاعات مورد نیاز از طریق تکمیل ۱۵۰ پرسشنامه از چغندرکاران در سال ۱۳۸۸ بدست آمده است. با توجه به عدم دسترسی به اطلاعات دقیق در زمینه تعداد جامعه آماری و نیز ویژگی های مرتبط با آن ها (چغندرکاران مشهد) و درنتیجه عدم توانایی تفکیک آن ها به طبقات و یا خوشه های مختلف، امکان استفاده از روش نمونه گیری طبقه ای، خوشه ای و ... وجود نداشته به همین دلیل در این مطالعه از روش نمونه گیری تصادفی ساده و از فرمول کوکران بهره گرفته شده است.

حجم جامعه آماری در این تحقیق بطور دقیق مشخص نبوده است از اینرو به منظور تعیین حجم نمونه از رابطه زیر استفاده شده

است (۱۰):

$$n = \frac{t^2 s^2}{d^2}$$

ترویجی استفاده شده است. برای توضیح الگوی لاจیت روابط زیر تعريف می شود:

$$L_i = \left(P_i / 1 - P_i \right) = X_i \beta' \quad (4)$$

$$P_i = E(Y_i | X_i) = \frac{1}{[1 + \exp(X_i \beta')]} \quad (5)$$

در رابطه (۵)، L_i لگاریتم نسبت برتری است، که با نام الگوی لاجیت معروف می باشد (۸). در این مطالعه ضرایب الگوی لاجیت با استفاده از روش حداقل راسانمایی^۳ برآورد شده اند. در الگوی لاجیت تفسیر مقادیر ضرایب نامناسب بوده و تنها علامت آنها به منظور بررسی جهت تأثیرگذاری متغیرها بر احتمال رخداد متغیر وابسته تفسیر می شود (۲۰). در این الکوها ضرایبی که بیشتر اقتصاددانان مورد تفسیر قرار می دهند، اثرات نهایی و کشنشها می باشند. ضرایب تعیین مادala، کراک اوهلر، مک فادن و چاو معیار مناسی برای سنجش معنی داری کلی الگو و خوبی برآش نیستند و آماره آزمون LR به عنوان جایگزینی برای این مقادیر برآورد شده است.

برای بررسی هم خطی بین متغیرهای مستقل از روش مولفه اصلی استفاده شده است. به دلیل آنکه برای آزمون واریانس ناهمسانی^۴ در الگوی لاجیت نمی توان از روش های معمولی مانند آزمون وایت^۵ و بروش پاگان^۶ استفاده کرد، لذا از آماره LM2 استفاده شد که توسط دیویدسن و مک کنین (۱۱) ارائه شده است و با استفاده از نرم افزار SHAZAM 10 قابل برآورد است.

نتایج و بحث

بررسی ساختار اجتماعی، جمعیتی، مزرعه ای و اقتصادی چندر کاران نمونه در مطالعه حاضر حاکی از آن بوده که میانگین سن کشاورزان حدود ۴۷ سال و متوسط تجربه آنها در کشت چندر قند حدود ۲۱ سال است. در میان اعضای نمونه متوسط بعد خانوار حدود ۵ نفر، متوسط سطح زیر کشت چندر قند حدود ۱۴ هکتار، متوسط عملکرد ۴۶ تن در هکتار، متوسط میزان تولید چندر قند ۷۷۲ تن و با چنین ویژگی هایی میانگین درآمد خالص چندر قند ۱۸ میلیون ریال می باشد.

نتایج برآورد الگوی لاجیت

جدول ۱ نتایج مربوط به بررسی عوامل مؤثر بر تمایل به پرداخت

به گونه ای که $(\beta' x_i / \delta \phi)$ و $(\beta' x_i / \delta \Phi)$ به ترتیبتابع چگالی نرمال استاندارد و تابع چگالی تجمعی نرمال استاندارد در مقدار $(\beta' x_i / \delta I)$ می باشند. مقادیر مورد انتظار Y در الگو توبیت از رابطه زیر بدست می آید:

$$E(Y_i) = X_i B \Phi(I) + \delta \phi(I) \quad i = 1, 2, \dots, N$$

که در آن $I = \beta' x_i / \delta$ می باشد.

در الگوی توبیت مقدار کشش ها از ارزش تفسیری بالاتری نسبت به مقدار ضرایب برخوردارند زیرا مستقل از واحد های اندازه گیری هستند. به همین دلیل برای بررسی اهمیت نسبی متغیرهای تفسیری در الگو از کشش ها استفاده می شود. الگوی توبیت دو نوع کشش را ارائه می دهد. کشش انتظاری است که نشان دهنده درصد احتمال انتقال از گروه صفر (غیر پرداخت کنندگان برای دریافت خدمات ترویجی) به گروه مقابله (پرداخت کنندگان برای دریافت خدمات ترویجی) به ازای یک درصد تغییر در متغیر مستقل است. کشش دوم نیز به عنوان کشش تحقیق یافته که درصد تغییر تحقق یافته متغیر وابسته به ازای یک درصد تغییر متغیر مستقل است. کشش برای کل نمونه بوسیله جمع دو کشش بدست خواهد آمد.

$$\eta \left[\frac{\partial E(Y_i)}{\partial Y_i} \right] = \eta \Phi(I) + \eta E(Y_i^*) \quad (3)$$

$$\text{که در آن } \frac{x_i}{E(Y_i)} = \eta \text{ می باشد.}$$

برای سنجش معنی داری کلی الگو از آمار LR^۷ استفاده شده است. علاوه بر این در الگوی توبیت R^۲ نمی تواند معیار قابل اعتمادی برای نیکویی برآش باشد. بنابراین در این الگو از آماره مربع ضریب همبستگی (۲) بین مقادیر واقعی و پیش بینی شده متغیر وابسته به عنوان شاخص خوبی برآش استفاده شده است. برای آزمون هم خطی بین متغیرهای مستقل از روش مولفه اصلی^۸ استفاده شده است.

الگوی لاجیت

الگوی لاجیت و پریویت هر دو نتایج مشابهی دارند با این تفاوت که در الگوی لاجیت تفاسیر و برآوردها ساده تر از الگوی پریویت هستند در این تحقیق به جای الگوی پریویت از لاجیت برای بررسی عوامل مؤثر بر تمایل چندر کاران به پرداخت برای دریافت خدمات

3 -Maximum Likelihood

4- Heteroscedasticity

5- The White Test

6- The Breusch Pagan Test

1- Log-Likelihood

2 - Principal Components (PC)

از سوی کشاورز افزایش خواهد یافت. حال آنکه تجربه نشان داده از جمله اهداف کشاورزان برای استفاده از برنامه های ترویجی، کسب مهارت و بهبود فعالیت کشاورزی شان می باشد که در افراد با تجربه انتظار می رود این نیاز به حداقل خود کاهش یابد. افزایش تعداد فرزندان باعث افزایش مشغله فکری و عملی کشاورز می شود و فرصت کافی برای دریافت این خدمات را ندارند درنتیجه احتمال پرداخت برای این خدمات کاهش می یابد. متغیرهای تحصیلات، سطح زیرکشت، عملکرد، مالکیت، درآمد خالص از چغندکنده، نیاز به خدمات ترویجی و رضایتمندی از خدمات ترویجی رابطه مستقیم با احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی دارند. با افزایش سطح تحصیلات کشاورز، دانش و آگاهی علمی کشاورز از نقش برنامه های ترویجی در راستای بهبود مهارت ها و ایجاد زیسته های تولیدی کاراتر بیشتر می شود در نتیجه احتمال پرداخت وی برای دریافت خدمات ترویجی افزایش می یابد. با افزایش سطح زیرکشت انگیزه کشاورز جهت بهبود کارایی و بهره وری تولید و کسب مهارت های بیشتر به منظور کسب درآمد بیشتر افزایش می یابد در نتیجه احتمال پرداخت وی برای دریافت خدمات ترویجی افزایش می یابد. با فاصله گرفتن از نوع مالکیت اجاره ای به مالکیت ملکی انگیزه کشاورز برای دریافت خدمات جهت افزایش عملکرد و درآمد افزایش می یابد در نتیجه احتمال به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی افزایش می یابد. با افزایش عملکرد میزان درآمد خالص از چغندکنده افزایش می یابد درنتیجه احتمال بیشتری دارد که کشاورز برای دریافت خدمات ترویجی مبلغی را پرداخت کند. نیاز و رضایتمندی کشاورز از خدمات ترویجی عواملی هستند که باعث افزایش احتمال پرداخت برای این خدمات توسط کشاورز می گردد. کشش کل وزن داده شده برای متغیر سن کشاورز، برابر با $0.683^{+/-}$ می باشد. این کشش بازگو کننده آن است که یک درصد افزایش در مقدار سن کشاورز، احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی را در شرایطی که سایر عوامل ثابت نگه داشته شوند $0.683^{+/-}$ درصد کاهش خواهد داد. همچنین اثر نهایی برای این متغیر برابر با $0.14^{+/-}$ می باشد که نشان می دهد یک واحد افزایش در متغیر سن کشاورز در شرایط ثبات سایر عوامل به $1/4$ واحد کاهش در احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی منجر خواهد شد. کشش کل وزن داده شده برای متغیر تجربه در کشت چغندکنده برابر با $0.403^{+/-}$ می باشد. این کشش بازگو کننده آن است که به طور متوسط یک درصد افزایش در مقدار تجربه در کشت چغندکنده، احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی را در شرایطی که سایر عوامل ثابت نگه داشته شوند $0.403^{+/-}$ درصد کاهش خواهد داد. اثر نهایی برای این متغیر برابر با $0.18^{+/-}$ می باشد که نشان می دهد یک واحد افزایش در متغیر تجربه در کشت چغندکنده در شرایط ثبات سایر عوامل به $1/8$ واحد کاهش در احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی منجر خواهد شد. کشش کل وزن داده شده

چغندکاران برای دریافت خدمات ترویجی را در چارچوب الگوی لاجیت نشان می دهد. برای سنجش معنی داری کلی الگو و خوبی برازش ۱ از آماره آزمون نسبت درستنمایی (LR) ۲ استفاده شده است. مقدار آماره درستنمایی LR برابر با $41/886^{+/-}$ است که فرضیه صفر مبنی بر صفر بودن ارزش ضرایب تمامی متغیرهای مورد بررسی را رد می کند. در واقع می توان گفت که حداقل یکی از متغیرهای توضیحی دارای اثر معنی داری بر تمایل به پرداخت چغندکاران برای دریافت خدمات ترویجی می باشد. مقادیر ضرایب تعیین استرلا، مادلا، کرگ اوهر و مکفادن به ترتیب برابر با $44\%, 35\%, 37\%$ می باشند. همانطور که پیشتر در روش تحقیق اشاره شد مقادیر ضرایب تعیین در الگوی لاجیت معیار مناسبی جهت بررسی خوبی برازش الگو نبوده بنابراین در این مطالعه به نتایج آزمون نسبت درستنمایی و درصد صحت پیش بینی اکتفا شده است. درصد پیش بینی صحت برای الگوی برآورده شده نیز برابر $80^{+/-}$ درصد می باشد که رقم مطابوی به نظر می رسد. زیرا این معیار هر چقدر به عدد یک نزدیکتر باشد نشان دهنده بهتر بودن نیکویی برازش الگو خواهد بود. مقدار و احتمال بدست آمده از آزمون LM2 از عدم وجود واریانس ناهمسانی $3^{+/-}$ اطمینان حکایت دارد. برای آزمون هم خطی بین متغیرهای مستقل از روش مولفه اصلی $4^{+/-}$ استفاده شده است. نتایج نتایج بازگو کننده این واقعیت است که هم خطی بین متغیرهای اساسی در الگو وجود ندارد.

بر اساس اطلاعات جدول ۱، اکثر متغیرها با اطمینان بیش از $95^{+/-}$ درصد به لحاظ آماری معنی دار و بر احتمال پرداخت کشاورز برای دریافت خدمات ترویجی مؤثر می باشد. تنها متغیرهای عملکرد و مالکیت مزروعه به لحاظ آماری معنی دار نیستند. با توجه به اینکه در الگوی لاجیت تفسیر مقادیر ضرایب نامناسب بوده تنها علامت آن ها به منظور بررسی جهت تأثیرگذاری متغیرها بر احتمال رخداد متغیر وابسته تفسیر می شود. متغیرهای سن و تجربه و تعداد افراد خانوار رابطه معکوس با متغیر وابسته دارند. با افزایش این متغیرها احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی کاهش می یابد. با افزایش سن کشاورز اولاً حوصله و انگیزه کشاورز برای دریافت خدمات کاهش می یابد و دوماً پذیرش مهارت ها از سوی مروجین برای کشاورزان مسن بسیار دشوار است و حاضر به دریافت این خدمات نیستند درنتیجه احتمال اینکه مبلغی برای این خدمات پرداخت کنند کاهش می یابد. متغیر تجربه کشاورز در کشت چغندکنده دارای تأثیر منفی بر احتمال به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی می باشد چرا که با افزایش متغیر تجربه کشاورز، مهارت فرد در این فعالیت افزایش یافته که به تبع آن امکان افزایش سطح درآمد و بهبود و رونق این فعالیت

1 - Overall Significance and Goodness of Fit Measures

2 - Likelihood Ratio (LR)

3 - Heteroscedasticity

4 - Principal Components (PC)

یک درصد افزایش در مقدار درآمد خالص از چندرقد، احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی را در شرایطی که سایر عوامل ثابت نگه داشته شوند $0/344$ درصد افزایش خواهد داد. همچنین اثر نهایی برای این متغیر برابر با $0/002$ می‌باشد که نشان می‌دهد یک واحد افزایش در متغیر درآمد خالص از چندرقد در شرایط ثبات سایر عوامل به $0/2$ واحد افزایش در احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی منجر خواهد شد. کشش کل وزن داده شده برای متغیر نیاز به خدمات ترویجی برابر با $0/373$ می‌باشد. این کشش بازگو کننده آن است که یک درصد افزایش در مقدار نیاز به خدمات ترویجی را در شرایطی که سایر احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی را در شرایطی که سایر عوامل ثابت نگه داشته شوند $0/373$ درصد افزایش خواهد داد. همچنین اثر نهایی برای این متغیر برابر با $0/141$ می‌باشد که نشان می‌دهد یک واحد افزایش در متغیر عوامل به $0/141$ واحد افزایش در احتمال پرداخت برای ثبات سایر عوامل به $0/2$ واحد افزایش دریافت خدمات ترویجی منجر خواهد شد. کشش کل وزن داده شده برای متغیر رضایتمندی از خدمات ترویجی برابر با $0/890$ می‌باشد. این کشش بازگو کننده آن است که یک درصد افزایش در رضایتمندی از خدمات ترویجی، احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی را در شرایطی که سایر عوامل ثابت نگه داشته شوند $0/890$ درصد افزایش خواهد داد. همچنین اثر نهایی برای این متغیر برابر با $0/340$ می‌باشد که نشان می‌دهد یک واحد افزایش در متغیر رضایتمندی از خدمات ترویجی در شرایط ثبات سایر عوامل به $0/340$ واحد افزایش در احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی منجر خواهد شد.

برای متغیر تحصیلات برابر با $0/184$ می‌باشد. این کشش بازگو کننده آن است که به طور متوسط یک درصد افزایش در مقدار تحصیلات احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی را فرض ثبات سایر عوامل، $0/184$ درصد افزایش خواهد داد. همچنین اثر نهایی برای این متغیر برابر با $0/097$ است که نشان می‌دهد یک واحد افزایش در تحصیلات در شرایط ثبات سایر عوامل به $0/7$ واحد افزایش در احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی منجر خواهد شد. کشش کل وزن داده شده برای متغیر تعداد افرادخانوار برابر با $0/381$ است و نشان می‌دهد با یک درصد افزایش در شرایط ثبات خانوار، احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی در شرایط ثبات $0/381$ درصد کاهش خواهد یافت. همچنین اثر نهایی برای این متغیر برابر با $0/066$ می‌باشد یعنی یک واحد افزایش در متغیر تعداد افرادخانوار در شرایط ثبات سایر عوامل به $0/6$ واحد کاهش در احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی منجر خواهد شد. کشش کل وزن داده شده برای متغیر سطح زیرکشت چندرقد برابر با $0/322$ می‌باشد. این کشش بازگو کننده آن است که یک درصد افزایش در مقدار سطح زیرکشت چندرقد، احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی را در شرایطی که سایر عوامل ثابت نگه داشته شوند $0/322$ درصد افزایش خواهد داد. همچنین اثر نهایی برای این متغیر برابر با $0/023$ می‌باشد که نشان می‌دهد یک واحد افزایش در متغیر سطح زیرکشت چندرقد در شرایط ثبات سایر عوامل به $0/23$ واحد افزایش در احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی منجر خواهد شد. کشش کل وزن داده شده برای متغیر درآمد خالص از چندرقد برابر با $0/344$ می‌باشد. این کشش بازگو کننده آن است که

جدول ۱- برآورد الگوی لاجیت عوامل مؤثر بر تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی

متغیرهای مستقل	ضرایب	آماره t	کشش کل وزن داده شده	کشش در میانگین	اثر نهایی
سن کشاورز	$-0/068$	$-1/620^{**}$	$-0/893$	$-0/683$	$-0/014$
تجربه در کشت چندرقد	$-0/089$	$-1/546^{**}$	$-0/527$	$-0/403$	$-0/018$
تحصیلات	$0/42$	$1/639^{**}$	$0/237$	$0/184$	$0/097$
تعداد افرادخانوار	$-0/33$	$-1/898^*$	$-0/493$	$-0/381$	$-0/066$
سطح زیرکشت چندرقد	$0/11$	$2/199^*$	$0/441$	$0/322$	$0/023$
عملکرد	$0/021$	$0/765^{ns}$	$0/274$	$0/206$	$0/004$
مالکیت مزرعه	$0/487$	$1/237^{ns}$	$0/185$	$0/140$	$0/097$
درآمد خالص از چندرقد	$0/009$	$1/970^*$	$0/469$	$0/344$	$0/002$
نیاز به خدمات ترویجی	$0/699$	$1/852^*$	$0/530$	$0/373$	$0/141$
رضایتمندی از خدمات ترویجی	$1/697$	$2/776^*$	$0/890$	$0/890$	$0/340$
شاخصهای نیکویی برازش:					
Estrella R^2	$0/440$	Cragg-Uhler R^2	$0/513$		
Mcfadden R^2	$0/358$	Maddala R^2	$0/374$		
درصد صحبت پیش‌بینی	$0/80$	LR test	$-41/885^*$	LM2 = $176/4^*$	

* معنی‌دار در سطح یک درصد ** معنی‌دار در سطح پنج درصد ns بی معنی

کشاورزانی که مالک زمین نیستند کمتر است از این رو درآمد مازاد بیشتری برای پرداخت برای خدمات ترویجی دارند. ضریب معنی دار و مثبت متغیر سطح زیر کشت چغnderقند، ناشی از آن است که با افزایش سطح زیر کشت کشاورزان در مراحل مختلف تولید به دلیل مساحت زیاد نیاز به مروجین برای کسب اطلاعات لازم در زمینه کنترل آفات و چگونگی کاشت... دارند؛ بنابراین تمایل بیشتری دارند که برای دریافت خدمات ترویجی مبلغ بیشتری را پرداخت کنند. ضریب متغیر درآمد معنی دار و دارای علامت مثبت می باشد. زیرا با افزایش درآمد تمایل کشاورز توان مالی کشاورز برای پرداخت بیشتر می شود. علامت مثبت ضریب متغیر نیازمندی به خدمات ترویجی مثبت است. امری بدیهی است که با افزایش نیاز کشاورز به خدمات ترویجی تمایل بیشتری برای پرداخت خواهد داشت.

جدول ۲- بروآورد الگوی توبیت عوامل مؤثر بر تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی

آماره ^t	ضرایب	متغیر
-۲/۵۹۶*	-۰/۰۴۳	سن کشاورز
-۱/۷۲۳**	-۰/۰۳۴	تجربه در کشت چغnder قند
۲/۴۲۹*	۰/۲۹۷	تحصیلات
-۰/۲۳۳ ns	-۰/۰۱۵	تعداد افراد خانوار
۱/۹۵۴**	۰/۰۳۴	سطح زیر کشت چغnderقند
-۰/۱۵۲ ns	۰/۰۰۲	عملکرد
۲/۸۰۱*	۰/۰۰۰۴	میزان تولید چغnder قند
۱/۶۸۳**	۰/۲۵۵	مالکیت مزرعه
۱/۷۳۳**	۰/۰۰۳	درآمد خالص از چغnder قند
۱/۹۶۵**	۰/۲۹۴	نیاز به خدمات ترویجی
۳/۸۳۷*	۰/۵۸۹	رضایتمندی از خدمات ترویجی
LR	-۱۰/۲۶۲۵**	شخص های نیکوکاری برآش:
r	۰/۵۰	
A	۰/۶۴	
$\Phi(I)$	۰/۷۲	

* معنی دار در سطح یک درصد ** معنی دار در سطح پنج درصد ns بی معنی

ضریب متغیر رضایتمندی از خدمات ترویجی معنی دار و مثبت است و بیانگر این نکته است که با افزایش رضایتمندی کشاورزان از

$$^1 - A = \left[1 - (I \cdot \phi(I) / \Phi(I)) - \left(\phi(I)^2 / \Phi(I)^2 \right) \right] \quad I = \frac{\beta' x_i}{\delta}$$

$(\beta' x_i / \delta)$ به ترتیب تابع چگالی نرمال استاندارد و تابع چگالی تجمعی نرمال استاندارد در مقدار $\Phi(\beta x_i / \delta)$ و $\phi(\beta x_i / \delta)$

نتایج بروآورد توبیت

جدول ۲ نتایج مربوط به بررسی عوامل مؤثر بر میزان تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی را در چارچوب الگوی توبیت نشان می دهد. مقدار آماره LR برابر ۱۰/۲۶۲۵ است که فرضیه صفر مبنی بر صفر بودن ارزش ضرایب تمامی متغیرهای مورد بررسی را رد می کند.

در واقع می توان گفت که حداقل یکی از متغیرهای توضیحی دارای اثر معنی داری بر میزان پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی می باشد. مقدار مربع ضریب همبستگی ۲۲ برابر ۰/۵۰ می باشد که مطلوبیت نسبتاً بالای برآش الگو را نشان می دهد. آزمون مؤلفه اصلی نشان می دهد که بین متغیرهای اساسی در الگو هم خطی وجود ندارد. بر اساس اطلاعات جدول ۲ تمامی متغیرهای توضیحی در الگو دارای علائم مورد انتظار می باشند. متغیرهای سن، تحصیلات، میزان تولید چغnderقند و رضایتمندی از خدمات ترویجی با اطمینان بیش از ۹۹ درصد به لحاظ آماری معنی دار و متغیرهای تجربه کشاورز در کشت چغnderقند، سطح زیر کشت چغnder قند، مالکیت مزرعه، درآمد خالص از چغnderقند و نیاز کشاورز به خدمات ترویجی با اطمینان بیش از ۹۵ درصد به لحاظ آماری معنی دار و بر میزان تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان مؤثر می باشند. همچنین متغیرهای تعداد افراد خانوار و عملکرد چغnderقند به لحاظ آماری معنی دار نیستند. متغیرهای سن، تجربه و تعداد افراد خانوار با میزان تمایل افراد به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی رابطه معکوس و سایر متغیرها با متغیر وابسته رابطه مستقیم دارند. ضریب متغیر سن کشاورز نشان دهنده تأثیر منفی سن کشاورز بر میزان تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی می باشد. پاملا و همکاران (۱۷) در زیباوه نیز همین رابطه را نشان داده اند. تجربه کشاورز در کشت چغnderقند نیز به عنوان متغیری که با سن کشاورز رابطه معنی دارد دارای تأثیر منفی بر میزان تمایل کمتر به دریافت پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی می باشد. هر چه میزان تجربه کشاورز در زمینه کشت چغnderقند بیشتر باشد نیاز کمتری به دریافت خدمات ترویجی را در خود احساس می کند و تمایل کمتر به دریافت خدمات ترویجی دارند در نتیجه تمایل کمتری به پرداخت هزینه برای این خدمات را دارد. علامت مثبت و معنی دار متغیر تحصیلات نشان دهنده این واقعیت است که کشاورزان با تحصیلات بالا از ارزش خدمات ترویجی در افزایش میزان محصول خود به خوبی مطلع هستند و تمایل بیشتری برای پرداخت دارند. پاملا و همکاران (۱۷) در زیباوه و سالایمن و سادامات (۱۸) در هند نیز در مطالعات خود به نتایج مشابهی دست یافته اند. ضریب معنی دار و مثبت متغیر مالکیت ناشی از آن است که کشاورزان مالک زمین برای خرید نهاده زمین هزینه ای پرداخت نمی کنند در نتیجه هزینه تولید آن ها نسبت به

زیرکشت چندرقند برابر با $۰/۷۶$ می باشد. این کشش نشان می دهد که با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر میزان این متغیر یک درصد افزایش یابد، میزان پرداخت $۰/۷۶$ درصد افزایش می باشد. از این میزان افزایش $۰/۵۲$ درصد آن مربوط به تغییر در مقدار پرداخت توسط کشاورزان بالفعل و $۰/۴۷$ درصد نیز مربوط به احتمال پیوستن کشاورزان بالقوه به جمع پرداخت کنندگان می باشد. کشش کل برای متغیر میزان تولید چندرقند برابر $۱/۶۰$ می باشد. این کشش بازگوکننده آن است که با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر میزان این متغیر یک درصد افزایش یابد، میزان تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورز $۰/۶۰$ درصد افزایش می یابد. از این میزان افزایش، $۰/۳۲$ درصد آن مربوط به تغییر در میزان پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان که تمایل به پرداخت داشته‌اند و $۰/۲۷$ درصد نیز مربوط به کشاورزانی است که انتظار می رود در آینده به جمع پرداخت کنندگان پیووندند. کشش کل برای متغیر مالکیت برابر $۱/۷۰$ می باشد. این نشان می دهد که که با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر یک درصد به سوی مالکیت ملکی حرکت کنیم میزان پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی $۰/۷۳$ درصد افزایش می یابد. از این میزان افزایش، $۰/۳۹$ درصد آن مربوط به تعییر در میزان کشاورزان که تمایل به پرداخت داشته‌اند و $۰/۳۳$ درصد نیز مربوط به احتمال پیوستن کشاورزان بالقوه به جمع پرداخت کنندگان می باشد. کشش کل برای متغیر درآمد خالص از چندرقند $۱/۲۰$ می باشد. این کشش بازگوکننده آن است که با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر میزان این متغیر یک درصد افزایش یابد، میزان تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان $۱/۲۰$ درصد افزایش می یابد. از این میزان افزایش، $۰/۶۵$ درصد آن مربوط به تغییر در میزان پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان که تمایل به پرداخت داشته‌اند و $۰/۵۵$ درصد نیز مربوط به جمع پرداخت کنندگان پیووندند. کشش کل برای متغیر نیازمندی به خدمات ترویجی $۱/۶۷$ می باشد. این کشش مؤید آن است که با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر میزان این متغیر یک درصد افزایش یابد، میزان تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان $۱/۶۷$ درصد افزایش می یابد. از این میزان افزایش، $۰/۸۲$ درصد آن مربوط به تغییر در میزان پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان $۰/۶۹$ درصد نیز مربوط به احتمال پیوستن کشاورزان بالقوه به جمع پرداخت کنندگان می باشد. کشش کل برای متغیر رضایتمندی از خدمات ترویجی $۱/۶۷$ می باشد. این کشش موید آن است که با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر میزان این متغیر یک درصد افزایش یابد، میزان تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان $۰/۷۶$ درصد نیز مربوط به کشاورزانی است که انتظار می رود در آینده به جمع پرداخت کنندگان پیووندند. کشش کل برای متغیر تجربه کشاورز در کشت چندرقند برابر با $۱/۵۲$ می باشد که با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر میزان این متغیر یک درصد کاهش یابد، میزان پرداخت $۱/۵۲$ درصد افزایش می یابد. از این میزان افزایش، $۰/۸۲$ درصد آن مربوط به تغییر در مقدار پرداخت توسط کشاورزان بالفعل و $۰/۶۹$ درصد نیز مربوط به احتمال پیوستن کشاورزان بالقوه به جمع پرداخت کنندگان می باشد. کشش کل برای متغیر تحصیلات برابر با $۱/۰۹$ می باشد که نشان می دهد با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر میزان این متغیر یک درصد افزایش یابد، میزان پرداخت $۱/۰۹$ درصد افزایش می یابد. از این میزان افزایش $۰/۵۹$ درصد مربوط به تغییر در مقدار پرداخت توسط کشاورزان بالفعل و $۰/۵۰$ درصد نیز مربوط به احتمال پیوستن کشاورزان بالقوه به جمع پرداخت کنندگان می باشد. کشش کل برای متغیر سطح

خدمات ترویجی آن‌ها تمایل بیشتری به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی دارد. ضریب متغیر تعداد افراد خانوار بی معنی و دارای عالمت منفی است. در واقع بیانگر این واقعیت است با افزایش تعداد افراد خانوار اولاً کشاورز فرست کمی برای شرکت در برنامه‌های ترویجی دارد، دوماً درآمد کمتری برای پرداخت خواهد داشت.

آماره (I) که در جدول ۲ گزارش شده است نشان می دهد که برای کشاورزانی که متوسط مقادیر عوامل مندرج در جدول را در اختیار دارند ۷۲ درصد احتمال دارد که در زمرة چندرکارانی که تمایل به پرداخت وجه برای دریافت خدمات ترویجی دارند قرار گیرند. جز A نشان می دهد ۶۴ درصد از کل تعییرات میزان تمایل برای پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی به دنبال تعییر در متغیرهای برونزا ناشی از تعییرات میزان پرداخت وجه برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان بالفعل (کشاورزانی که تمایل خود را برای پرداخت اعلام کردند) می باشد و ۳۶ درصد باقیمانده ناشی از تعییر در احتمال پیوستن کشاورزان بالقوه به جمع پرداخت کنندگان وجه برای دریافت خدمات ترویجی حاصل می شود. به عبارت دیگر امکان زیادی وجود دارد تا از طریق اعمال سیاست‌های اقتصادی که بر تصمیم کشاورزان بر پرداخت وجه برای دریافت خدمات ترویجی مؤثر است کشاورزان بالقوه به جمع پرداخت کنندگان وجه برای دریافت خدمات ترویجی اضافه شوند.

با توجه به کشش‌های بدست‌آمده در جدول ۳ ملاحظه می شود که کشش کل برای متغیر سن برابر $۴/۲۷۶$ می باشد. این کشش بازگوکننده آن است که با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر میزان این متغیر یک درصد کاهش یابد، میزان تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان $۴/۲۷۶$ درصد افزایش می یابد. از این میزان افزایش، $۲/۳۱۹$ درصد آن مربوط به تغییر در میزان پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان که تمایل به پرداخت داشته‌اند و $۱/۹۵۷$ درصد نیز مربوط به کشاورزانی است که انتظار می رود در آینده به جمع پرداخت کنندگان پیووندند. کشش کل برای متغیر تجربه کشاورز در کشت چندرقند برابر با $۱/۵۲۳$ می باشد که با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر میزان این متغیر یک درصد کاهش یابد، میزان پرداخت $۱/۵۲۳$ درصد افزایش می یابد. از این میزان افزایش، $۰/۸۲۶$ درصد آن مربوط به تغییر در مقدار پرداخت توسط کشاورزان بالفعل و $۰/۶۹۷$ درصد نیز مربوط به احتمال پیوستن کشاورزان بالقوه به جمع پرداخت کنندگان می باشد. کشش کل برای متغیر تحصیلات برابر با $۱/۰۹۹$ می باشد که نشان می دهد با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر میزان این متغیر یک درصد افزایش یابد، میزان پرداخت $۱/۰۹۹$ درصد افزایش می یابد. از این میزان افزایش $۰/۵۹۶$ درصد مربوط به تغییر در مقدار پرداخت توسط کشاورزان بالفعل و $۰/۵۰۳$ درصد نیز مربوط به احتمال پیوستن کشاورزان بالقوه به جمع پرداخت کنندگان می باشد. کشش کل برای متغیر سطح

متغیرهای سن، تجربه در کشت چندرقند و تعداد افراد خانوار بر احتمال پرداخت چندرکاران برای دریافت خدمات ترویجی تأثیر منفی معنی دار داشته‌اند. همچنین متغیرهای تحصیلات، سطح زیرکشت، عملکرد، مالکیت، درآمد خالص از چندرقند، نیاز به خدمات ترویجی و رضایتمندی از خدمات ترویجی بر احتمال پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی تأثیر مثبت و معنی دارند. مقایسه کشش کل مربوط به متغیرهای رضایتمندی از خدمات ترویجی بیشترین تأثیر را در افزایش سن کشاورز در میان متغیرهای کمی بیشترین تأثیر را در کاهش میزان پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی دارد.

با توجه به یافته‌ها به نظر می‌رسد پیشنهادات ذیل می‌تواند در افزایش تمایل به پرداخت چندرکاران برای دریافت خدمات ترویجی مؤثر واقع شود:

- با توجه به تأثیر مثبت نیاز چندرکاران به خدمات ترویجی باید برای افزایش کمی و کیفی این خدمات جهت برآورده کردن نیاز چندرکاران اقدامات سازنده‌های (ایجاد تنوع در نوع و شیوه ارائه خدمات براساس سن و به تبع آن تجربه کشاورزان و همچنین سطوح تحصیلات کشاورزان) انجام شود تا این طریق انگیزه لازم جهت افزایش مشارکت مالی آن‌ها در پرداخت هزینه‌های ترویجی فراهم شود.
- با توجه به تأثیر مثبت مالکیت و سطح زیر کشت بر میزان تمایل به پرداخت چندرکاران برای دریافت خدمات ترویجی بهتر است ترویج نیمه خصوصی (مقداری از هزینه‌ها توسط کشاورز و مقداری توسط دولت) ابتدا در میان کشاورزان بزرگ مالک و مناطقی که میزان تولید چندر بیشتر است اجرا شود و در کنار آن ترویج دولتی برای کشاورزان خرده مالک انجام شود. با توجه به اینکه اکثر کشاورزان خرده مالک هستند و توانایی پرداخت هزینه‌های ترویجی را ندارند می‌توان با ایجاد انجمن‌هایی از کشاورزان خرده مالک هزینه‌های خدمات ترویجی را به صورت گروهی از آن‌ها دریافت کرد تا سهم پرداختی هر یک از آنها برای دریافت خدمات کاهش یابد.

تفییر در میزان پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی توسط کشاورزان که تمایل به پرداخت داشته‌اند و ۰/۷۶۸ درصد نیز مربوط به کشاورزانی است که انتظار می‌رود در آینده به جمع پرداخت کنندگان بپیوندد. مقایسه کشش کل مربوط به متغیرهای کیفی نشان می‌دهد که رضایتمندی از خدمات ترویجی بیشترین تأثیر را در افزایش سن کشاورز در میان متغیرهای کمی بیشترین تأثیر را در کاهش میزان پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی دارد.

جدول ۳- برآورد کشش‌های الگوی توبیت عوامل مؤثر بر تمایل به پرداخت برای دریافت خدمات ترویجی

متغیر	کشش کل	کشش تحقق یافته	کشش انتظاری	کشش
سن کشاورز	-۴/۲۷۶	-۲/۳۱۹	-۱/۹۵۷	
متوسط تجربه در کشت چندر قند	-۱/۵۲۳	-۰/۸۲۶	-۰/۶۹۷	
تحصیلات	۱/۰۹۹	۰/۵۹۶	۰/۵۰۳	
سطح زیر کشت	۰/۹۷۶	۰/۵۲۹	۰/۴۴۷	
میزان تولید چندر قند	۰/۶۰۱	۰/۳۲۶	۰/۲۷۵	
مالکیت مزروعه	۰/۷۳۰	۰/۳۹۶	۰/۳۳۴	
درآمد خالص از چندر قند	۱/۰۰۶	۰/۶۵۴	۰/۵۵۲	
نیاز به خدمات ترویجی	۱/۶۷۸	۰/۹۱۰	۰/۷۶۸	
رضایتمندی از خدمات ترویجی	۳/۳۰	۱/۷۹۰	۱/۵۱۰	

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

در این مطالعه عوامل مؤثر بر احتمال پرداخت چندرکاران برای دریافت خدمات ترویجی در چارچوب الگوی لا جیت با استفاده از داده‌های مقطع زمانی سال ۱۳۸۸ مربوط به ۱۵۰ نفر از چندرکاران انتخاب شده به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده در شهرستان مشهد مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این از الگوی توبیت برای بررسی عوامل مؤثر بر میزان تمایل به پرداخت چندرکاران برای دریافت خدمات ترویجی استفاده گردیده است. نتایج هر دو الگو نشان داد

منابع

- احمدوند ا، شریف زاده م. و شاه ولی م. آینده ترویج و روندهای آن: یک فراتحلیل. فصلنامه روستا و توسعه، سال هشتم، شماره ۲، صفحات ۸۵ تا ۱۰۵.
- تبایی م. و حسن نژاد م. ۱۳۸۸. بررسی عملکرد و عوامل مؤثر بر پذیرش برنامه‌های ترویجی اجرا شده در مسیر فرآیند توسعه کشاورزی: مطالعه موردی گندم کاران شهرستان مشهد. فصلنامه علمی-پژوهشی اقتصاد و توسعه کشاورزی. جلد ۲۳، شماره ۱، صفحات ۵۹ تا ۶۸.
- حجازی ی. و سلطانی ش. ۱۳۸۵. جلب مشارکت کشاورزان در تأمین منابع مالی ترویج کشاورزی مطالعه موردی در شهرستان ورامین.

- فصلنامه پژوهش و سازندگی در زراعت و باغبانی، شماره ۷۲، صفحات ۷۳ تا ۷۹.
- خاتون آبادی ا. ۱۳۸۴. تعیین برخی ابعاد خصوصی سازی ترویج کشاورزی از دیدگاه کارشناسان و مروجین کشاورزی: مطالعه موردی استان اصفهان. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، سال نهم، شماره ۱، صفحات ۴۱ تا ۶۱.
- رضوانفر ا. و عربی ف. ۱۳۸۵. ادراک کشاورزان نسبت به خصوصی سازی خدمات ترویج امور دام در ایران. علوم ترویج و آموزش کشاورزی ایران، صفحات ۴۵ تا ۵۶.
- زمانی پور ا. ۱۳۷۳. ترویج کشاورزی در فرآیند توسعه. انتشارات دانشگاه بیرجند، چاپ اول، فروردین ماه.
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، سایت انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر ایران <http://www.isfsfs.ir/khabarsendika>
- گجراتی د. ۱۳۷۸. مبانی اقتصاد سنجی. ترجمه: حمید ابریشمی. انتشارات دانشگاه تهران، جلد دوم.
- 9- Alex G., Zijp W. and Byerlee D. 2002. with input from the AKIS Thematic Team. Rural extension and advisory services: New directions, Rural development strategy background paper, ARD, World Bank, Washington, DC
- 10- Cochran W.G. 1963. Sampling techniques. Johan Wiley & Sons, Inc. New York.
- 11- Davidson R., and MacKinnon J.G. 1984. Convenient specification .models probit and logit for tests Journal of Econometrics, 25: 241-262.
- 12- Farinde A.J and Atteh A.P. 2009. Tending Toward Extension Privatization in Nigeria: An Assessment of Arable Crop Farmers' Willingness to Pay for Extension Services in Niger State of Nigeria: Journal of Agricultural and Food Information, 10: 63-73
- 13- Garforth C.B., Angell J., Archer C. and Green C. 2004. Improving farmers access to advice on land management: Lessons from case studies in developed countries. In web: www.odi.org.uk/agren/papers/agrenpaper_125.pdf
- 14- Greene W.H. 2000. Econometric Analysis. 2nd edition. New York: Macmillan.
- 15- Mwaura F., Muwanika F. R. and Okoboi G. 2010. Willingness to pay for extension services in Uganda among farmers involved in crop and animal husbandry, Contributed Paper presented at the Joint 3rd African Association of AgriculturalEconomists (AAAE) and 48th Agricultural Economists Association of South Africa(AEASA) Conference, Cape Town, South Africa.
- 16- Oladele O.I. 2008 .Factors determining farmers willingness to pay for extension services in Oyo State, Nigeria. Agricultura Tropica Et Subtropica 41 (4):165- 169
- 17- Pamela S.A.W., Wynne H.J., Ploeger H.W. and Leonard D.K. 2003. Path analysis of subsistence farmer's use of veterinary services in Zimbabwe. Journal of Preventive Veterinary Medicine, 61(4): 339-358.
- 18- Sulaiman R.V. and Sadamate V.V. 2000. Privatizing farm extension in India. Policy Paper No.10, National Center for Agricultural Economics and Policy Research, New Delhi, India
- 19- Ulimwengu J. and Sanyal P. 2011. Joint estimation of farmers' stated willingness to pay for agricultural services. International Food Policy Research Institute (IFPRI).
- 20- Whostler D. 2009. An introductory guide to SHAZAM. www.shazam.econ.ubc.ca. Logit Results
- 21- Yapa K.D.A.J. and Ariyawawardana A. 2005. Willingness to Pay for a Fee-Based Extension Service by Tea Smallholders in Galle District :Srilankan Journal of Agricultural Economics, 7(1): 70- 84